

یاد باد

یا زدهم دی ماه ، سالگشت تیرباران رفیق علیرضا شکوهی و روز تجدید پیمان با به خون خفته گان ما راه کارگری ها و بزرگداشت همه کمونیست ها ئی است که برای استقرار سوسیالیسم مبارزه کرده اند و جان های عزیزشان را بر سر این سودا نهاده اند. ما راه کارگری ها - چه متشکل و چه منفرد - هر سال به راه پر سنگلاخی که پیموده ایم و جان های بی قرار عزیزی که از دست داده ایم ، نظر می دوزیم تا با الهام از آرمان های بزرگمان و درس گیری از پایداری حماسی یاران رفته ؛ به راهپیمائی با شکوه خود ادامه دهیم .

راه ما ، راه مبارزه و تلاش برای خود سازمان یابی کارگران و متحدین ایشان است . یعنی راه هموار کردن حاکمیت استثمارشدگان ، لگد مال شدگان ، راه درهم شکستن ماشین سرمایه داری و استقرار سوسیالیسم است . راهی برای دنیا ئی بهتر و انسانی تر . اگر سرنگونی انقلابی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و مقابله با هر نوع مداخله خارجی ؛ و انقلاب سوسیالیستی راه و وظیفه دائمی و تعطیل ناپذیر ما ست که هست ؛ فرقه گرائی ، خود محور بینی ، تخریب همدیگر و یکه تازی و جداسری ؛ انحراف آشکار از اهداف انسان سازین راهپیمائی با شکوه است . آیا نیرو ها و اشخاصی که با آوازه « چپ » دم از « اتحاد » می زنند و در عمل کارشان توطئه و سازمان دادن انشعاب و ویران گری و دروغ پردازیست ؛ عملاً به « راست » نمی زنند و به کژ راهه نمی روند !؟

سالروز یازده دی ماه ، روز پیمان است ، روز چنگ در چنگ زدن برای رویا روئی با دشمنان طبقاتی مان ؛ جمهوری اسلامی ، امپریالیسم ، و در یک کلام سرمایه داری است . بزرگداشت رفقای به خون خفته ما ، تنها با گام زدن در چنین مسیر شکوهمند است که معنای خود را می یابد . و این مسیر صعب و پر از سنگلاخ را که به سوسیالیسم می رسد ، تنها و تنها با رفاقت و اتحاد می توان پیمود ، نه با جداسری و تخریب !

جاودان باد یاد یاران به خون خفته مان
سرنگون باد نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران
بر قرار باد آزادی - برقرار باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

یازده دی ماه هزار و سیصد و نود یک

